

24 часа. Както прѣдъ едната, така и прѣдъ другата комисия, сливенската депутация разказала обстойно и съ най-малките подробности сърдцераздерателната история на изкланитѣ невинни българи въ Сливенъ (10 май) и Бояджикъ (17 май), както и разрушението на селата Караджа-Муратлии, Калфакъой, Пандаклий и др. — Пжтемъ, нека споменемъ и това, че тъй като английскитѣ пратеникъ Берингъ не познавалъ другъ езикъ освѣнъ английски и френски, а неговиятъ драгоманъ Гарачино билъ навлѣкалъ на себе си основателно подозрѣние въ пристрастие, поради явно проявенитѣ отъ него туркофилски чувства, то сливенската депутация поканила единъ младъ сливенецъ, който току-що билъ свършилъ наукитѣ си въ Robert College, да я придружи, за да прѣдава вѣрно оплакванията на сливенци. Относно резултата отъ разслѣдванията на въпроснитѣ двѣ комисии ср. The Turkish atrocities in Bulgaria by J. A. Macgahan, London 1876. — Mr. Schuyler's Report to the Hon. Horace Maynard, the American Minister, resident in Constantinople. Английската Синя Книга, Parl. Papers, Turkey № 3, 1876 — W. Gladstone. Bulgarian Horrors, 1876, и Lessons in Massacre, 1877. — П. Димитровъ, Спомени по изслѣдванията на турскитѣ свирѣпства прѣзъ прѣзъ 1876 г. (1901) и Лични спомени по изслѣдването на печалнитѣ събития въ 1876 г. (София, 1918).

Прѣзъ врѣме на освободителната война (1877—1878) у турцитѣ било се сложило убѣждението, че българитѣ сж прѣдизвикали тази опустошителна война; оттукъ голѣмото имъ озлобление противъ българитѣ. Яростта и злобата на турцитѣ надминали всѣка граница, когато Сюлейманъ-паша миналъ прѣзъ Сливенъ и ознаменуваъ своето минаване съ обѣсването на 25 души невинни българи наведнажъ. Военниятъ съвѣтъ (*дивани харбъ*), подъ прѣдседателството на свирѣпия полковникъ Саджкъ-бей, почналь да бѣси всѣки день набѣдени българи за прѣдателство и бунтъ. Ужасъ обзелъ всички българи въ града и окржга. Панайотъ Минковъ, ако и високъ държавенъ сановникъ (*капуджи-баши*) и дългогодишенъ членъ на меджлиситѣ, не билъ пощаденъ отъ турската злоба. На 23-и ноемврий сутринята идва у дома му единъ стражаръ и му казва, че го вика управителя и то веднага. Когато той пристигналь въ конака, стражарьтъ, вмѣсто да го заведе при управителя, завель го при началника на полицията, който казалъ на Панайота, че по постановление на военния съвѣтъ ще бжде единъ два деня гостенинъ въ полицейското управление, и го отвелъ въ друга стая, дѣто били задържани други 20 сливенски първенци, а именно: Антонъ Я. Икономовъ, Аядонаки Златановъ, Георги Карамалаковъ, Димитъръ Боевъ, Димитъръ Милковъ, Х. Дим. Х. Маноловъ, Добри П. Миновъ, Захария Д. Жечковъ, Иванчо Сжбевъ, Кутьо М. Панчовъ, Д-ръ Начо Планински, Недѣлчо Со-